

Berczeli

TISZABERCEL KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

NAPLÓ

VII. évfolyam, 8. szám 2002. szeptember

PÁLYÁZTUNK ÉS NYERTÜNK

Egységes, szép és praktikus szemetes edények a láthatáron

Számos pályázati sikert ért el idén önkormányzatunk. A mindennapos nehézségek mellett egyre nagyobb figyelem fordul a pályázati lehetőségekre, mivel a meglévő saját erőt csak ezek segítségével lehet a kitűzött célokra hasznosan felhasználni. Így lett az idén színpadunk, javult a hangosításunk, lett riasztóval felszerelve könyvtárunk. Sikeres pályázatunknak köszönhetően készül önkormányzati honlapunk, így került korszerűsítésre közvilágításunk, és ebben az évben is költhettünk a komp karbantartására. Néhány nyertes pályázatunk végrehajtása folyamatban van. Ilyen a szemetes edények beszerzésére irányuló pályázatunk. Hosszú

éveken át téma volt a szemét Tiszabercelen. Ki ne emlékezne a Szugoly szeméthegeire, a lezárt szeméttelep közútig nyúló szeméttengerére, vagy a Holt-Tisza szeméttelkádaira. Öröm, hogy – egy-két kivétellel – ez már csak a múlt. Mára elértük, hogy a szemétszállítás fedezetére létrehozott kommunális adót mindenki igyekszik megfizetni. Sőt megnőtt a szép iránti igény, mivel a takaros porta takaros ház mozgalomnak egyre több követője van. Mára pedig nagyon sokan észrevételezték, hogy felemás sokszor csúnya a csütörtök reggeli látvány, mely fogadja az ideérkezőket. A kontraszt akkor érezhető igazán, ha jártunk már olyan

településen, ahol mint a katonák, egységes „uniformist” öltönek a kukák. Nem lesz ez máshogy rövidesen nálunk sem. Tiszabercel Község Önkormányzata ugyanis valamennyi lakóingatlanhoz leszállítat egy-egy ilyen „uniformizált” 120 l-es szeméttároló edényt, annak érdekében, hogy a háztartási hulladék (nem kő, fa, salak (pláne ha forró) stb.) tárolása higiénikusabb és némileg tetszetősebb legyen. Bővebb információt októberi számunkban, vagy hirdetések útján közöl majd a Polgármesteri hivatal.

Hajnal András
polgármester

„Az ígéret szép szó ...”

... ha megtartják úgy jó. Szól a mindannyiunk által jól ismert közmondás. Hajnal András elsőként adta le ajánlószevényeit a Helyi Választási Irodában. Megválasztása esetén, vajon mit ígér a következő négy évre a Bercelieknek. A kérdés annál is inkább kézenfekvő, mivel júliusi riportunkban az elmúlt négy év ígéreteit vetettük össze a tettekkel.

– Mára hivatalossá vált, hogy Ön ismét megméretteti magát a polgármesteri tisztségért.

– Igen, nem titkoltam ezt el, hiszen úgy érzem kellő időben tájékoztattam a falu lakosságát és esetleges jelölt társaimat arról, hogy újra "ringbe" szállok.

– Ma azt hiszem mindenkinek az első kérdése ezzel kapcsolatosan az, hogy milyen színekben?

– Természetesen mint eddig mindig, függetlenként kívánom megmérettetni magam.

– Voltak „kérői”?

– Természetesen. Azt hiszem egyetlen kollégám sem kerülheti el, hogy ne keresse meg egyik vagy másik oldal.

– Különösen igaz ez egy sikeres vezető esetében!?

– Hogy ki sikeres és ki nem az, majd eldől október 20-án a szavazóurnák előtt. Amit vállaltam négy évvel ezelőtt, pontról pontra teljesítettem, illetve helyesen úgy fogalmaznék teljesítettük. Mi, együtt, tiszaberceliek.

– Hogy maradhat ma valaki független? Létezik ma egyáltalán ez a fogalom a szó valós értelmében?

– Azt hiszem kell hogy létezzen, és az ilyen hozzáam hasonló kissé csöknyösen független közszereplők adhatják vissza a függetlenség értékét.

– Ez mit jelent?

– Csupán annyit, hogy párt politi-

kai hovatartozás nélkül az elvégzett munka is determinálhat valakit arra, hogy ismét bizalmat szavazzanak számára.

– Igaz az a hír mely szerint anélkül hogy kampányolt volna, vagy elhangzottak volna a következő ciklus ígéretei több száz ajánlószevényt vittek be a szobájába?

– Igen. Ez a megtiszteltetés ért. Ilyenkor úgy érzem, van értelme a sokszor éjszakákba és hétvégébe kerülő munkának. Innen meríték erőt, hiszen nem titok, nekem is szükség van megújulásra időnként.

– Mondjuk úgy négyévenként!?

Folytatás a 3. oldalon

Egy tanévnyitó képei

Szeptember 2-án kinyitotta kapuit iskolánk, a Bessenyei György Általános Iskola, és vele együtt kezdte meg munkáját óvodánk valamint könyvtárunk is. Képeink az iskola tanévnyitó ünnepélyén készültek.

A nyár eleji búcsú után őszei köszöntő.
A megfiatalított tantestület.

Az elsősök egy csoportja.
Kezdődik a nagy menetelés.

Csikós Józsefné tanító néni az iskola jelvényét tűzi fel
elsős kisdiákjának. Örök emlék.

Csicsvári Gyuláné tanító néni a jelvény feltűzése közben.
Az elsősök már most megtanulják, Bessenyei nevét.

Igazgatói köszöntő. László Antal iskolaigazgató, Hajnal
András polgármester társaságában köszöntötte az új
tanévet. Sikerek reményében vágnak az új tanévnek.

„Öreg” diákok. Nekik nem az első tanévnyitó ez,
de néhányuknak ez volt az utolsó nálunk.

Folytatás a 3. oldalról

– Nem feltétlenül, mindenesetre a négyévenkénti megmérettetés felébrésztethet, de visszafogottságra is inthet. Nem vagyok híve a négy évre való tervezetésnek, mert – ahogyan itt már nyilatkoztam – meggyőződésem, hogy a hosszú távú tervek vihetnek előre egy közösséget.

– Ettől függetlenül nem kerülheti el kérdésem, mely szerint, megválasztása esetén mi vár ránk az elkövetkező négy évben?

– Az ígéret szép szó, ha megtartják úgy jó. Szól a mindannyiunk által jól ismert közmondás. Akik "világmegváltó" terveket, megmosolyogni való álmokat várnak tőlem, azokat ki kell ábrándítsam. Természetesen terveim vannak, melyek megvalósulásához a "pénz, pénz és pénz" mellett szükség van egy rugalmas, kellően következetes és a párt és egyéb érdekeket félre tévő képviselőtestületre.

– Ha úgy tetszik inntől fogva az ígéreteket mind zsákbamacskák?

– No azért ennyire nem eszik forrón a kását, hiszen Tiszabercel a maga problémáival nem olyan óriási, hogy a meglévő gondokat ne hasonlóképpen látná a képviselő és a választópolgár. Ugyanakkor lehet nézeteltérés a dolgok fontosságában, ami egy egy cél megvalósítását hátráltathatja. Vagy hiába van meg a megfelelő konszenzus akkor, ha pályázataink nem érnek célra.

– Hogy van az hogy az elmúlt négy évben mégis mind egytől egyik megvalósult?

– Négy év hosszú idő, így el lehet érni a kitűzött célokat, és lehet kezelni úgy a kudarcokat, hogy ne váljon reménytelenné a helyzet egyetlen területen sem.

– Térjünk át néhány konkrétumra.

– Mindenképpen ígérhetem Önkormányzatunk működőképességének fenntartását, stabil pénzügyi, gazdálkodási helyzetét.

– Nem túlzás ez? Bármikor bekövetkezhet olyan rajtunk kívül álló ok amely ezt egyik pillanatról a másikra meggyengítheti!

– Így igaz, de ilyenkor tudni kell a megfelelő időben meghozni a megfelelő áldozatot. Eddigi stabil gazdálkodásunkra a kellő szigor volt jellemző. Míg mások havonta, nem tévedés, havonta bérhitelért kilincselnek, addig

Riport közben

dolgozóink, segélyeseink és más szociális ellátásban részesülő ügyfeleink nyugodtan várhatják minden hónapban az 5-ét. Ezentúl ígérhetem intézményeink minimum jelenlegi színvonalon történő működtetését. Természetesen mind az egészségügyben, mind az oktatásban szeretnénk fejlesztéseket végrehajtani. Így az egészségügyi alapellátást olyan szintre emelni, hogy a betegeknek ne kelljen különböző vizsgálatokért a nagyvárost bejárni. Az oktatásban szeretnénk az eszközöket fejleszteni, és ismerve a kormányzati szándékot az iskola-felújítási programot illetően, szeretnénk még további tantermekkel bővíteni az iskolánkat, vagy legalább rehabilitálni egynéhányat a megfelelő oktatási színvonal eléréséhez. Terveim között szerepel a volt téglagyár épületében egy tájház kialakítása, amely a természetvédelmi terület értékeit mutatná be.

– Ez persze csaknem 100%-ig pályázatfüggő?

– Így van, hiszen számos olyan terület van, mely forrásainkat leköti, ugyanakkor ha előre tekintünk, nem elhanyagolható cél a téglagyár területének további hasznosítása. Így lehetőségeinkhez mérten – elsősorban ipari jellegű beruházás esetén – a téglagyár terület hasznosításának továbbgondolása is foglalkoztat. A közműveink a Tisza utca utcafrontján adottak, így ezzel együtt munkahelyek teremthetnének. A kialakított park e mellett betölthetné szerepét.

– Talán fölöslegesnek tűnik, de so-

kakban felsejlik a kérdés, folytatódnak-e a bercséli rendezvénysorozatok?

– Remélem. Ami a saját szándékaimat illeti valamennyit támogatásra, továbbfejlesztésre, kibővítésre alkalmasnak találok. Igazi hírnevet hozott számunkra a Rétközi Kulturális és Turisztikai Napok rendezvénysorozata, vagy a Lovasnap, hogy a bercsélieknek sokat jelentő kisebb rendezvényekről már ne is beszéljek. Olyan értékké váltak mindezek, melyeket megőrizni és támogatni szükséges.

– Talán joggal merül fel a kérdés, hogy ez a rengeteg résztvevőt vonzó eseménysorozat, vajon nem érdemelne meg egy szebb és rendezettebb faluképet?

– Igen, de ezen terveink már a megvalósulás bizonyos fokát is mutatják. A közös takaros porta takaros ház mozgalmat tovább kell vinnünk, most már a közterületek szépítése és virágosítása is célunk. S ha már a szépségnél és tisztaságnál tarunk, szeretnénk az egyházakkal szorosan együttműködve egy olyan köztemetőt Tiszabercelen, mely az elhunytak emlékét méltóképpen őrizi. Sajnos ezen a területen már inkább a szemlélet megváltoztatására, mint sem pénzre van szükség.

Szeretném ha végre a telefonos hárlózatunk megfelelő színvonalú lenne, bár mindannyian tudjuk, ez abszolút MATÁV függő. Sajnos valamennyi ilyen törekvésünk eddig kárba veszett. Nem engedhetjük meg ugyanakkor azt sem, hogy lemaradjunk ezen a területen.

– Köszönöm, hogy rendelkezésemre állt.

BARÁTI OLDALAK

Köszönet mindenért

(BN.) A Barátok Tiszabercselért Egyesület augusztus 30-án nagyszabású estebéddel egybekötött értékelést tartott a szakmunkásképző iskola megújult ebédlőjében. A II. Rétközi Kulturális és Turisztikai Napok befejeztével

mindenki szívhez szóló meghívót kapott, aki bármilyen segítséggel hozzájárult a rendezvények sikeréhez. Garai Zoltán elnök köszönő szavai után a főszervező Homonnai Zoltán értékelte a rendezvényt, majd Hajnal András polgármester méltatta mindazokat, akik hozzájárultak az események ilyen ma-

gas színvonalú rendezéséhez. A jelenlévők ezután egy finom estebédet költöttek el, majd végeérhetetlen beszélgetések kezdődtek a rendezés során elkövetett bakikról, fortélyokról és ügyeskedésekről. Amolyan baráti hangulatban váltunk el, remélve a jövő évi viszontlátást.

Egy póló története

Történt ama fenti nagy eseményen, hogy Garai Zoltán egyesületi elnök beszéde közben kifundálta, hogy a főszervezőt lepjük meg egy mindannyiunk által aláírt pólóval, a sikeres esemény emlékére.

Garai Zoltán beszéde közben éppen kifundálja (ez a képen jól kivehető, már mint hogy éppen fundál) a pólós ötletet. Erre sokak helyeslése mellett elkezdődött a póló aláírása, úgy kb. háromnegyed órán keresztül.

Hajnal András polgármester bármennyire is igyekezett nem tudta a figyelmet elterelni a pólóról.

Ő persze azt gondolta (ez felvételünk egyértelműen bizonyítja) hogy igen, pedig

csapni a remekműre. (Ugye milyen feltűnően csap le a pólóra az elnök úr, hogy a polgármesterről már ne is beszéljünk. Hát igen kérem a technika diadala. Fotóink mindent bizonyítanak.)

Egy aláíró és egy aki már aláírt. Garainé Nagy Éva alapító és Száraz Lászlóné a Gátszínház elkövetője is ellátta kézzel az azóta igen híressé és sokak által (pl. általam is a szerk.) irigyelt póló-költeményt. Eközben elhangzottak a beszédek. Persze, hogy a többség akárhogyan igyekezett figyelni, mégis inkább arra koncentrált, vajon hol jár a póló? Mikor kerül rám a sor? A miniszterit vegyem elő, vagy jó ide az egyszerű mezei aláírásom is? Hát persze hogy a végén mindenki a miniszteri mellett döntött.

nem. Eközben a póló körbejár. A tömeg a pólóra vár. Bár nem túl izgatott a társaság, az előadó mondanivalója bizonyára keveseket győzött meg, de tükön ülnek (felvételünk ezt is bizonyítja), vajon most merre jár a póló?

Amikor megérkezett egy-egy asztalhoz, többen zúgolódtak, mondván, na nézd má' ez meg pont az én helyemre írt.

És elkészült a remekmű. Mi büszke pólósok, gondolták még ketten, mert olyan jól jött össze a dolog, hogy a fentebb nevezett főszervezőn kívül még ketten akartak le-

Miután a póló megúsza a huzavonát, végre megnyugodhatott boldog tulajdonosa kebelén. Csak nem kimosni Zolikám, csak nem kimosni! Szólt a jó tanács. (Hát ahogy megismertem Homonnai Zolit, azt hiszem ezt a tanácsot inkább kedves feleségének kellett volna adni.)

Homonnai Zoltán a boldog tulajdonos. Végül csak megszerezte.

Kérdésünk csupán az, hogy az ötletgazda jövőre vajon mivel rukkol elő? Ja, hogy várjuk meg a sikert.

No persze ez is igaz.

Nyári emlék

No ez nem egy nyaralásról szóló élménybeszámoló lesz, de legalább olyan kedves. Történt, hogy sokáig sóhajtoztunk eső után, de amíg még használt volna a növényeknek, nem jött.

Jött aztán egyszerre annyi, hogy egy hónapra elosztva is elég lett volna. S mivel egy óra alatt lezúdult ránk az égi áldás, s mivel a csatornák, emésztők nem győzték tovább, a gravitáció törvényét betartva a víz megkereste a mélyebben fekvő garázsokat, pincéket, beltéri úszómedencét varázsolvával a nem éppen boldog háziaknak.

A 0,5–1 méteres víz tetején lebegő tárgyak látványa nem volt valami szívderítő, de sebjáték a vödörrel, és jöhetett az erőnléti edzés.

Kettőnknek egész délutáni elfoglaltság. Kezdeti lelkesedésünk hamar alábbhagyott, amikor láttuk, hogy úgy húsz „kanyar” után még szinte semmit nem apadt a vízszint, ráadásul az utánpótlás is jött lefelé rendszeresen, a szivattyú pedig a még „súlyosabb” eseteknél dolgozott. Már éppen kezdtünk csüggedni, amikor a kanyarban feltűnt egy hatnyolc főből álló furcsa alakulat.

Gumicsizma, vödör, ázott frizurák – lányok, asszonyok voltak ugyanis mindnyájan. A „falurádióban” gyorsan terjedő hírekből meghallották, hogy még egy garázs, pince úszik, beálltak önkéntesnek. „Ahol nagy a szükség, közel a segítség”, tartja a mondás (vagy valami hasonló).

Bőrig ázottan, csapzottan, de Isten tudja miért, mégis jókedvűen, készségesen meregettek, s mire eszembe jutott, hogy valami szíverősítőt, kávé, üdítőt levigyek nekik, már bizonyára otthon kavargatták a levest.

Ezt írta az újság

1997. szeptemberében...

Nagy esemény volt a község életében szeptember 12., amikor az iskola – ünnepélyes keretek között – felvette Bessenyei György nevét, valamint a tanulók birtokukba vették a négy tantermes új iskolarészt.

Minőségi változást jelentett ez az esemény az iskola életében, mivel a régi, korszerűtlen, a falu különböző pontjain szétszórta olajos padlójú tantermet a kor igényeinek megfelelő tantermek váltották fel.

Új alpolgármester lépett hivatalba 1997. augusztusában, Zsíros Antalné személyében, aki elmondta, hogy megtiszteltetésnek érzi a feladatot, bár nem a cím érdekli, hanem a falu sorsa.

A Községünk szülőtte rovatban Kuknyó János életútját mutatja be a rovatvezető, Berencsi Csaba. Talán ars poetica-ként is értékelhetjük egyik jellemző mondatát: „Apám megtanított az emberek tiszteletére, s ezt egész életemben igyekeztem szem előtt tartani.”

KÖRKÉRDÉS

A figyelem egyre inkább a helyhatósági választások felé irányul. Elmúlt számunkban a község első számú döntéshozóit kérdeztem, most Önhöz, választópolgárhoz fordulok kérdéseimmel: **Hogyan látja az elmúlt 4 évet? Sikerült-e Ön szerint a Képviselőtestület megfogalmazott céljainak elérése? Mik az esélyei a testület teljes újraválasztásának mint 1998-ban? Ön mit vár a következő négy évtől?**

Ezekre a kérdésekre vártam a választ a hat megkérdezett Bercelitől. Aki megtisztelt válaszával, Kató Géza Vásártér úti lakos:

Tisztelt Szerkesztő Úr!

A hozzám intézett 2002. 08. 26.-án kelt leveled némi meglepetést okozott, de a feladattól nem meglepődni kell, hanem becsülettel elvégezni.

Az elmúlt négy év nem hozott kimagasló sikert, mivel ezt úgymond már megszoktuk.

Hiszen az elmúlt 4 vagy 12 év alatt olyan meredeken ívelt felfelé az a képzeletbeli grafikon, hogy az már igazán felteszi a mércét a következő képviselőtestületnek.

Véleményem szerint a kampány hajrájába ígérekkel alig-alig lehet gyökeresen megváltoztatni a képviselőtestület összetételét. Természetesen a négyévenkénti megmérettetés szükséges is, ami a további munkájukhoz bátorítást ad, mint a diáknak egy jó bizonyítvány.

Ha teljesen új testület fogja a község bizalmát élvezni, akkor dolgozzanak úgy, hogy tettük, döntésük mindig mindenki előtt egyenes jellemről és tiszta lelkiismeretről tanúskodjék.

Tegyék ezt mindannyiunkért, Tiszabercelért!

Munkájukhoz kívánok kitartást, erőt és egészséget.

Így dióhéjban remélem sikerült minden kérdésre válaszolnom, bár egyenként is oldalakat lehetett volna írni, de sok beszédnek sok az alja! A levelem bevezető szakaszában olvasható mondat azt hiszem már hallottad tőlem, ha ezt szem előtt tartva fog tevékenykedni az új képviselőtestület akkor 4 év múlva büszkén állhatnak választóik elé.

Maradok továbbra is tisztelettel egy választópolgár és a Berczeli Napló hűségese olvasója!

Hírek iskolánk életéből

Becsengettek!

„Almát, körtét, szőlőt, szilvát hoz szeptember,
Nekiünk új tanévet, tudja minden ember.”

(Weöres Sándor)

Vége a gondtalan nyaralásnak, a hosszú alvásoknak, a lustálkodásnak, s mindennek, ami miatt a nyarat annyira szeretjük. Másra kell koncentrálnunk: tanulás, felkészés, kötelességek hosszú sora. Bizony, nem mindig örömteli dolgok ezek, de ha minden napra találunk célt, apró örömet, könnyebb a buktatókat elviselni.

A most következő „nyilatkozatokkal” felidézzük a nyarat, valamint a kis elsősök első iskolai élményeit. Minden tanulóknak, nevelőnek eredményes, vidám évet kívánunk.

Nyári élmények:

Barati Tünde 2. osztály: Jól telt a szünet. Sokat pihentem. Homoktanyán nyaraltam.

Szendrei Béla 3. osztály: Sóstón voltam a Vadasparkban és Nyíregyeny nyaraltam a nénémnél.

Váraljai János 3. osztály: Bujon nyaralta, sokszor voltunk a strandon.

Mészáros Kata 3. osztály: Sokat pihentem, Gáván nyaraltam.

Nagy Zsuzsa 3. osztály: Jó volt a szünet, Magyon nyaraltam a keresztanyámnál.

Kántor Tamás 3. osztály: Hajdúdorogon voltunk a hittanosokkal, nagyon jól éreztem magam.

Borek János 3. osztály: Nagyon jó volt a szünet, Csömörön nyaraltam.

Pochner Zsuzsa 3. osztály: Sokat strandoltam és Ibrányban nyaraltam.

Csáki Boglárka 2. osztály: Sokat pihentem, a keresztapáméknál nyaraltam Ibrányban.

Kató Anett 2. osztály: Nagyhalászbán nyaraltam a keresztapáméknál.

Horváth Benjámín 2. osztály: Debrecenben nyaraltam a nagymamánál.

Megkérdeztünk néhány elsőt, néhány nap után mi a véleményük az iskoláról:

Korsoveczki Gyula 1. b. osztály: Nagyon jól érzem magam, az lenne jó, ha szombaton és vasárnap is jönni kelene.

Tarjányi Evelin 1.b. osztály: Jó az iskola. Kacagós piros pontot lehet kapni.

Vaszi József 1.b. osztály: Nagyon jó itt lenni, sok barátom van.

Németh Eszter 1.a osztály: Jobb, mint az óvoda, jobban érzem magam.

Bodnár István 1.a osztály: Érdekes feladatokat kapunk, aranyosak a tanító nénik.

Kánya Lajos 1.a. osztály: Sokat színezzünk, álló egyeneseket írunk. Jól érzem itt magam.

Milyen Tiszabercelt szeretnék?

Körkérdést intéztünk iskolánk tanulóihoz, nevelőihez, milyen jövőbeni szülőfalut képzelnek el. Ötleteiket, javaslataikat ajánljuk a község vezetőknek szíves figyelmébe.

Magyar Eszter 8. osztály:

Azt szeretné, ha a falu arculata barátságosabb lenne. Lennének parkok, mindenütt virágok. Jó lenne, ha megszűnne a kisvonal, és szélesíteni lehetne az utcát.

NN: Legyen a fiataloknak szórakozó hely.

Márki Károly 6. osztály:

Városiasabb legyen, szeretne bevásárló központot, parkokat.

Többen: Legyen helyi kábeltévé, Internetelési lehetőség.

Tatai István 8. osztály:

Maradjanak meg a helyi rendezvények, mert ezek viszik a falu híret szerete a világban.

Egy pedagógus:

Olyan Tiszabercelt szeretnék, ahol dolgoznak a munkaképes korúak, ahol virág nyílik minden közterületen, ahol van vízelvezető csatorna, ahol nem egy kiakasztott nejlonszák jelenti az igényességet, ahol a pártszimpátia nem osztja meg a lakosságot, ahol fölösleges lenne a kerítés, ahol Ugye, Önök is szeretnék még egy-két dolgot javasolni? Tegyük meg!

Megkérdeztük....

Nagy Bélát, iskolánk új, történelem szakos nevelőjét.

Mi a kedvenc

- színe: kék
- illata: rózsa illata
- virága: rózsa
- étele: Jókai bableves
- költője: Petőfi Sándor
- írója: Jókai Mór
- verse: Szeptember végén
- könyve: A kőszívű ember fiai
- filmje: Sakáltanya
- zeneszáma: Kicsi gesztenye
- együttese: TNT
- idézete: „Ember lenni mindig, minden körülményben...,”
- hangszere: hegedű
- sportja: röplabda
- állata: oroszlán
- színésze: Robert de Niro
- hobbija: utazás
- szava: szeretet
- fája: juhar
- évszaka: nyár
- gyümölcse: zöldalma
- Pedagógiai hitvallása: Játszva, könnyedén, de hatékonyan tanulni!

Mit vár a jövőtől: Egészséget, békét, szeretetet az egész világon.

Válasz „A skótok”-ra

(BN.) Az alábbi levelet a múlt havi számunk Baráti oldalak rovatában megjelent A skótok ... c. írásra reagálva juttatták el hozzánk Asztalos Ilonka és Dankó András a Horizont Tex Kft. Csomagolóüzem ügyvezető tulajdonosai, melyet kérésüknek megfelelően teljes terjedelemben közlünk.

„Horizont Tex Kft., Nyíregyháza,
Gádor Béla út 61.

Berczeli Napló
Tiszabercel Önkormányzat Lapja
TISZABERCEL
Tisztelt Felelős kiadó
Hajnal András Úr!
Tisztelt Felelős szerkesztő
Papp János Úr!
Tisztelt Rovatvezető... Úr, Úrnő!

Hallgattassék meg a másik fél is – jogán

Tisztelettel kérem Önöket, hogy a fenti helyi sajtó VII. évfolyam, 7. számában, a 17. oldalon, a „A skótok...” című. Önök által egyoldalúan megszerkesztett, kiadott cikkükre, az alábbi, – történéseiben valós – válaszreagálást a magunk (Horizont Tex Kft), és valamennyi dolgozónk, és azok családtagjai nevében megtegyük, azzal, hogy ezen levelet a fent nevezett sajtó legközelebbi számában teljes terjedelmében közlik.

A Horizont Tex Kft, tulajdonosai, Asztalos Ilona és Dankó András, egyben ügyvezető igazgatók, akik 1991. óta működtetik a gazdasági társaságukat, úgy döntöttek, hogy a meglévő kereskedelmi, szolgáltatási tevékenységüket bővíteni kívánják, egy termelői tevékenységgel, nevezetesen egy csomagoló üzemet hoznak létre (nem kis fáradozás, utánjárás, és anyagi befektetés révén). Ehhez biztatást, és kedvező hozzáállást kaptunk

Tiszabercel Polgármesterétől, és Jegyzőjétől. Ezen közös fáradozás eredményeként 2002. júniusában egy csomagoló üzemet indítottunk be, egy olyan térségben, ahol nagyon sok embernek örömet szerezve, tisztességgel tudunk biztosítani.

Ezen községteremtő munkánk kapcsán értesültünk arról, hogy a „Falunap” keretében rendezvénysorozatok lesznek. Dolgozóinkkal megbeszélve, közösen úgy reagáltunk az eseményekre, hogy mindenképpen részt kívánunk venni a programokban, ami részben meg is történt. A csomagolóüzemünk benevezett női tagokkal a kötélhúzó versenybe, s mivel jelen voltunk személyesen mi magunk is az eseményen, bizton állítjuk, hogy a csapat méltán megérdemelte a tapsot.

A Tisza parti rendezvényeken szintén szeretnénk volna csatlakozni, s egy általunk megbízott dolgozót elküldtünk a rendezőséghez, (és nem üzentünk, a cikk szerint), azzal a megbízással, támogatni kívánjuk az egyesületet 5-10000 Ft/fő-vel, és jönnénk vagy hatvan fővel (dolgozóink és családtagjaik) ez 300000 Ft 600000 Ft-ig terjedő összeg lett volna.

Az egyesületi képviselő tájékoztatása szerint, 8 fős csapatok indulhatnak versenyszerűen. Miután mi és dolgozóink nem versenyezni kívánunk, meg lett kérdezve, hogy milyen kedvezményeket kapunk (sátor asztal tekintetében), hogy jelen lehessünk. Erre nem kaptunk kedvező választ. Mi láttuk a dolgozóinkon, hogy szeretnének ők is a Falunap alkalmából elfogyasztani egy halászelevet, és kicsit ünnepelve beszélgetni. Így a dolgozóink és vezetőink szervezésével, munkájuk hozzáadásával, a maguk és családtagjaik szórakoztatá-

sára, és senki ellenére, egy jól sikerült halászelevépartit rendeztünk. Nem kérdőjelezve meg a Tisza-parti rendezvény eseményeit.

Tisztelt Szerkesztőség. Nekünk az Önök által valamire gondolt kisebbséggel semmi bajunk. Minden embert a maga tisztességgel munkája után tisztelünk és becsülünk. Ez a dolgozóink részéről is kölcsönös.

Hogy „Skótok vagyunk-e?” ítélje meg az a közönség ahová a munkát vittük, akiknek munkát biztosítunk, azok a családok, akik minden ötödikén számíthatnak a fizetés napjára, stb.

A felajánlott összeget, az egyesület részéről lehet, kevesellni, sokallni, esetleg megköszönni.

Egyébként, ha azon kisebbséghez próbálnak sorolni, akik munkakultúrát, közösséget próbálnak meg meghonosítani az EU felé vezető úton, ezt mi szívesen és büszkén vállaljuk, a magunk és minden dolgozónk és családtagjaink nevében.

Tisztelt egyesület, hogy Önök mire gondolnak, és ki az „ügyes” talán azok is megíthetik, akiknek a sajtójukat eljuttatják.

Ezen dolgok nem rendítenek meg abban, hogy a közösségért a magunk módján tovább munkálkodjunk, nyitottak vagyunk arra is, hogy Önökkel beszélgetve, közösen tegyünk azokról, akik azt megérdemlik.

Nyíregyháza, 2002.09.06.

Mindenkori tisztelettel:

Asztalos Ilonka, Dankó András
Ügyvezető tulajdonosok
Horizont Tex Kft,
Csomagolóüzem.

Elnézést kérünk!

Válasz a válaszra

Tisztelt Asztalos Ilonka és Dankó Miklós!

Meglepetéssel olvastuk az Önök levelét, amit a „skótok” cikke reagálva megküldtek a Berczeli Naplónak.

Meglepődöttünk, mert bizony mi egészen másként értelmeztük a egyesületi elnök kéréseibe a szabadidejében napszámba megérkező dolgozóink – mintegy mellesleg – előadott mondanóját. Az átadott üzenetből az ügyvezető tulajdonosok szándéka szerint a támogatásra felajánlott 5–10 ezer forint összeget mi úgy értelmeztük, hogy az az összes támogatás értéke! Így természetesnek vehető, hogy a rendezvényeink érdekében igen sokat dolgozó szervezőkkel együtt okkal kifogásoltuk az üzenet második felét, nevezetesen azt, hogy ennek fejében majd még szeretnének sátrat is állítani, ahol minden dolgozójuk elfér, és ráadásul valamilyen kedvezményt kérnének a nevezési díjból!

Ezért üzenté vissza Garai Zoltán, hogy helybiztosításra forduljanak a főszervezőhöz, egy 8 fős asztal 6000 Ft, de ne nagyon számítsanak kedvezményre.

Borzasztóan és őszintén sajnáljuk, hogy ilyen félreértés történt! Hiszen még ha a felajánlás középértékét vesszük is, ezzel a fejekénti összeggel Önök messze a legnagyobb támogatóink lettek volna! Ez a kb. 450 ezer forint egyesületünk szűkös anyagi lehetőségein nagyot tágított volna, és még színvonalasabb fellépőket is láthatott volna a sokaság, ha tudjuk, hogy ilyen komoly összegű önzetlen segítségre is számíthatunk..

Inkább az bánt minket, hogy olyanokat hoztunk rossz hírbe, akik nem ezt érdemlik.

Asztalos Ilonka és Dankó András leveléből ugyanis egy olyan, sajnos ma még ritka vállalkozó családot ismerhettünk meg, akik a pusztai munkahelyteremtésen túl, nagy szociális érzékenységet tanúsítva – levelük szerint – a dolgozók közösségteremtő összekovácsolásával is egy magasabb rendű, ha úgy tetszik európai szintű munkakultúrát kívánunk Ma-

gyarországon elterjeszteni.

Válaszából nem a haragot, a hátat fordítást éreztük ki, hanem a jogos, és a félreértés miatt már érthető megbántódást. Az Önök levelének végéből idézzük: „...nyitottak vagyunk arra is, hogy Önökkel beszélgetve, közösen tegyünk azokról, akik azt megérdemlik.”

Tegyünk hát közösen a jót, ennek első lépéseként ez év az október 1-jén kedden 17 órától a BT-irodában megtartandó soron következő elnökségi ülésünkre tisztelettel ez úton is meghívjuk Asztalos Ilonka és Dankó András ügyvezetőket, hogy végre személyesen is találkozzunk, megismerjük Önöket, és akkor mód nyílik arra, hogy élő szóban is elnézést kérjünk a félreértésért.

Garai Zoltán egyesületi elnök
Homonnai Zoltán
elnökhelyettes, főszervező

A szerkesztőség ezzel a vitát a maga részéről lezártnak tekinti!

A hajhullásról az ősz közeledtével

A normálist meghaladó hajhullás nem súlyos betegség, mégis komolyan kell venni. Hisz a haj nem hullik ki csak úgy magától, valami oka mindig van. Az okok egy része persze nem igényel jelentős figyelmet, azonban olykor akad a háttérben komolyabb belgyógyászati betegség is. Figyelmet érdemel azért is, mert a korai serdülőkortól kezdve – a tényleges esztétikai hátránnyal nem feltétlenül arányos – pszichés probléma jele lehet.

A kopaszodást alapvetően három organikus betegségcsoport okozhat-

ja: anyagcserezavarok, helyi gyulladások, illetve a hajszálak betegségei. Megkülönböztetünk gyakran előforduló kóreredetű, melyre már otthon felfigyelhet a gondos szülő, illetve olyan ritka tényezőket, betegségeket, melyek felidézése még a gyermekorvos számára is kihívást jelentő szellemi munka.

A hajhullások jelentős részét táplálkozási problémák okozzák, elsősorban a vas és cink bevitele elégtelen. Előfordulhat a rossz táplálkozási szokások miatt, de felszívódási zavar következménye is lehet.

Ezen okokra az jellemző, hogy diffúz hajhullást okoznak, és hatásuk nem maradandó, tehát a kiváltó hatás kiiktatása után a haj maradéktalanul visszanő.

Egyéb általános hatások közül kiemelkedők a lázas betegségek, sebészeti beavatkozások, műtétek, hirtelen súlyvesztés, menstruáció, egyes gyógyszerek mellékhatásai.

A gyulladások közül főleg az atópiás dermatitis (korábbi nevén ekcéma), illetve az ezzel rokon csecse-

mőkori seborrhoeás dermatitis felelős a hajhullásért.

Ha már a csecsemőknél tartunk, az ő kezdeti hajhullásuk teljesen normális dolog, mely általában az ágy-nemű dörzsölésének kitett helyeken a legkifejezettebb.

További gyakori helyi hatás a sérülés.

Nem gondolunk rá, de egyes frizuráknak lehet ilyen hatása: a túl szoros fonás, copf, illetve különböző segédeszközök (csat, hajráf) is okozhatnak hajhullást.

Iskoláskorú gyermekek gyakran vezetik le feszültségüket hajuk csavargatásával, tépkedésével.

A fenti dolgokat éles szemmel már otthon észrevehetjük.

Azonban feltétlenül keressük fel panaszunkkal gyermekorvosunkat, két okból: a kiváltó tényezők egy részénél, ha nem foglalkozunk időben a problémával, a változás maradandó lehet, másrészt állhat a háttérben komoly alapbetegség, melynek kezelésével a hajhullás is megszűnik.

Újra az oviban!

Hamar elszaladt a nyár, vége lett a gondtalan pihenésnek, játéknak, és újra megtelt óvodánk udvara régi és új gyerekekkel. Kíváncsi tekintetek, igazó szemek, melyekben ott csillogtak az első könnycseppek, s természetesen az aggódó szülők, fokozottan várták az első napokat.

Egy-két gyermek esetében nem zökkenőmentes a beilleszkedés, hiszen a kiscsoportosok s az új gyerekek nehezen válnak el édesanyjuktól. A nagyobbak viszont már a régi üdvözléssel köszöntik egymást s ők indulnak is, birtokukba venni a már ismert játékokat.

Az évkezdésünk egy kissé próbára tevő lesz a nagycsoportban, ahol régen nem volt ilyen magas gyermeklétszám. Próbáljuk rugalmasan és zökkenőmentesen megol-

dani a reánk váró feladatokat, de ehhez nélkülözhetetlen a Szülők segítsége.

El szeretnénk érni, hogy ne legyen mindig az első kérdés, hogy ki bántott, ettél-e eleget, hanem inkább, hogy mit tanultatok, hogy viselkedtél, esetleg szót fogadtál e óvó néninek? Továbbá azt is reméljük, hogy nem fogjuk állandóan hallani, hogy ezzel ne játsszál, oda ne ültessék már, hiszen a cél közös, a feladatokat célkitűzéseket csak

úgy tudjuk elérni ha együttes erővel vagyunk, és teszünk a gyerekeinkért.

De reméljük a legjobbakat, hiszen még csak pár napja kezdtük az évet, s minden szülőben ott van a szorongás, a gyermekekben a félsz, s főleg számunkra is lutri a bemutatkozás.

Mégis remélem az év folyamán – és év végére – minden ideálisan fog alakulni.

Tarjányné Ferencné

Mezőgazdasági hírek

Rovatvezető: Eperjesy Ferenc
növényvédő szakmérnök

Uborkamag-termesztés Tiszabercelen

Sokan talán nem is tudják, hogy a község mezőgazdaságának egy különleges színfoltja az uborkamag termesztése. Különösen így volt ez a múltban, de jelenleg is folyik. Múltja a második világháború előtti időkhöz nyúlik vissza, pontosan álltam meg nem határozható időpontig. Az tény azonban, hogy családunk régi papírjai között egy uborkamag elszámolást találtam az 1930-as évekből.

Nagyapám Eperjesy László mint termelő szerepel rajta, a felvásárló cég pedig Kellner Ilka vetőmag kereskedése. A termelés később is kisebb nagyobb kihagyásokkal folytatódott. Apám is termelte többek között. Mint gyerek

emlékszem, hogy az uborkamagból sokszor igen jó bevételek voltak, és a legjelentősebb „pénzes” növény volt a családban.

A termelőszövetkezet is folytatta a hagyományt. Volt olyan év, hogy 30-40 ha maguborka terület is volt és 3-4 magfejtő gép működött. Hagyományos fajtánk a Kínai kígyó volt. Jelenleg a Zöldségtermesztési Kutató Intézet fajtáival foglalkozunk 8-10 éve. Az uborka szeszélyes, kényes növény, ilyen a magproduktuma is. A 40 kg/ha-tól az 550 kg/ha-ig képes teremni. A Déry -Sóstó nevű táblában 1966-ban, vagy 1967-ben nagyobb területen istállótrágyázott földben 550 kg/ha uborkamag termett, melyet

az akkori szakmai berkekben nem hivatalos világrekordként emlegettek.

Körülbelül 10 évvel ezelőtt a Kapás lucerna nevű táblában szintén 500 kg fölött volt a magmennyiség hektáronként. Voltak és vannak nagy kudarcok is. Ekkor kis időre abbahagyjuk, de utána néhányan folytatjuk jelenleg is, vagyis nem tudunk tőle megszabadulni.

Ma sem sok helyen létezik egyébként uborkamagtermesztés, hiszen a hagyományok és a szakismeret mellett feltétele a magfejtő gép megléte, melyből talán a megyében az egyetlen működni is képes példány nálunk található. Hát ennyit községünk agrártörténetének egy pici gyöngyszeméről.

Eperjesy Ferenc

Könyvtári lapozgató

Rovatvezető:
Futkos Béláné
könyvtárvezető

Köszöntök minden régi, és szeretettel várok minden új olvasót a könyvtárba.

Az egyik legnagyobb magyar könyvtári szakember: Szabó Ervin gondolataival azonosulva szeret-

ném végezni munkámat: „A legjobb könyveket, a lehetőleg legtöbb olvasónak, a legolcsóbb úton.”

Első alkalommal azoknak a fiatal és felnőtt olvasóknak ajánlanék egy könyvet, akik szeretik és hisznek még a mesékben.

Oscar Wilde az angol és európai szecesszió zseniális dráma- és prózaírója. Az ő tollából származik a Boldog Herceg című mesegyűjtemény, amely minden eltúlzott romantikus stílusjegytől mentes. Néha mégis könnyeket csaló rövid mesés novellákat tartalmaz. Olvasása, az idealizált XXI. századunk és a mai emberek külsőséges, kifelé történő életvitelének gyógyszere lehet.

Futkos Béláné
könyvtárvezető

A HELYI VÁLASZTÁSI IRODA HÍREI

Miután az ajánlószervények és értesítők kézbesítése megtörtént, lapzártánkig a választási irodába 1 polgármesterjelölt és 7 képviselőjelölt juttatta el szükséges számban

ajánlószervényeit. Az iroda által átvett anyagokat a Helyi Választási Bizottság rendszeres – péntekenkénti – ülésein vizsgálja meg, majd a feltételek fennállása esetén, a jelölteket nyilvántartásba veszi. Az ezzel kapcsolatos határidő, szeptember 27. péntek 16.00 óra. Ezért kérek minden jelöltet, hogy eddig az időpontig juttassa el hozzánk

ajánlószervényeit. A határidő jogvesztő, így a késve benyújtott ajánlószervények alapján nem lehetséges jelölt nyilvántartásba vétele. A jelöltek névsorát a szeptember 27-ei határidőt követően a Berczeli Naplóban olvashatják majd a Tiszelt Olvasók.

Papp János jegyző
HVI. vezető

MEGFIATALÍTOTT CSAPATTAL!

A 2001/2002. bajnokság fő célkitűzése a Megyei II-be való feljutás nem sikerült. Ezt követően várható volt, hogy a játékoskeretben változás történik, de az, hogy ilyen nagymértékű, arra senki sem gondolt. A nyár folyamán Turóczy Kemecseré, Lehóczki Új-dombrádra igazolt. Cziotka, Telek, Tihor sérült, Holp, Németh, Sánta, Tóth F, Dögei, Frank, a bajnokság megkezdése közben jelentette be visszavonulását.

Kovács fegyelmi okok miatt nem áll a csapat rendelkezésére. Ezt követően a vezetés úgy döntött, hogy a saját nevelésű fiatalokra épít és azokkal vág neki a 2002/2003-as bajnokságnak. Fő célkitűzés egy ütőképese fiatal csapat kialakítása. Négy mérkőzésen 5 pontot szerzett csapatunk, mely az előzőekben leírtak alapján jó teljesítménynek mondható.

Augusztus 18-án vasárnap Bas-halmon kezdtük meg a szereplést, ahol a következő csapat futott ki: Kerekes, Hullár L., Kovács M. Tihor, Kató, Vatamány, Bényei, Andrikó, Papp Tamás, Szűcs, Máté. A teljesen megfiatalodott együttes 0:0 arányú döntetlent ért el.

Ezt követően hazai pályán augusztus 25-én Nyírtét csapatát fogadtuk, ahol az alábbi együttes szerepelt: Újj Á., Hullár, Holp, Sánta, Kovács, Görömbei, Andrikó, Vedres, Németh, Tihor, Szűcs. Csereként Bényei, Papp, Máté jutott szóhoz. Sajnos 3:2 arányban vereséget szenvedtünk.

A kudarc után több játékos bejelentette visszavonulási szándékát. Holp, Sánta, Németh, Tihor, Szűcs sérülés, Kovács fegyelmezetlenség miatt nem tartott a csapattal a szeptember 1-én Bökönyben sorra került mérkőzésre. Esélyesnek egyáltalán nem mondható gárdánk a következő összeállításban kezdte a mérkőzést. Kerekes, Hullár, Görömbei, Kató, Vedres T., Vatamány, Bényei, Vedres I., Andrikó, Papp T., Újj Á. Csereként Máté Csaba. A teljesen átalakult és kicserélődött fiatal csapat nagyszerű játékkal 3:0 arányú győzelmet aratott idegenben, a mindig nehéz ellenfélnek tűnő Bökönnyel szemben.

Szeptember 8-án Napkort fogadtuk hazai pályán. A mérkőzés előtt teljesen átalakult és megfiatalodott csapatunkat további kellemetlenségek érték. Hullár L. munkahelyi, Kató G. iskolai elfoglaltság, Szűcs és Tihor sérülés miatt nem tudott a csapat rendelkezésére állni. Fiaink a Kerekes, Máté, Görömbei, Bényei, Vedres T., Vatamány, Tarjányi, Vedres I., Andrikó, Papp, összetételben futottak ki a hazai közönség elé. Csereként Vedres Z. állt a csapat rendelkezésére.

Rovatvezető:
**Hajnal
András**
polgármester

kult és megfiatalodott csapatunkat további kellemetlenségek érték. Hullár L. munkahelyi, Kató G. iskolai elfoglaltság, Szűcs és Tihor sérülés miatt nem tudott a csapat rendelkezésére állni. Fiaink a Kerekes, Máté, Görömbei, Bényei, Vedres T., Vatamány, Tarjányi, Vedres I., Andrikó, Papp, összetételben futottak ki a hazai közönség elé. Csereként Vedres Z. állt a csapat rendelkezésére.

zésére. Az elmúlt évi bajnokság 3. helyezettje ellen fiataljaink nagyszerűen helytálltak, több helyzetet dolgoztak ki, majd Tarjányi fejesével és Görömbei remekbe szabott szabadrúgás góljaival 2:2 arányú döntetlent értek el.

Ifjúsági csapatunk eddig kétarcúnak mutatkozott, hisz hazai pályán 14:0 és 6:1 arányú győzelmet aratott, idegenben viszont mindkétszer 4:2 arányú vereséget szenvedett. Az őszi rajtról elmondható, hogy a teljesen átalakult és kicserélődött teljesen helyi – a hűségéről elhíresült Görömbei kivételével – 16-20 éves fiatalokra épülő csapat nagyszerűen kezdte az őszt. A szurkolók egyöntetű véleménye, hogy a helyi fiatalokra épülő csapatnak továbbra is bizalmat kell szavazni és hosszútávon egy jó képességű fiatal gárdánk lesz. Kérve a szurkolók türelmét és biztatását, jó szurkolást és jó mérkőzéseket kívánok!

Hajnal András

Egy kép a múltból

1970-ből származik ez a felvétel, melyen az akkori dicső múltú „TIBISE” városkörzeti II. osztályának bajnokcsapata látható. Állnak: **Vattai Pál, Plósz István, Mészáros József, Czene István, Kovács László, Hajnal László.** Ülő sor: **Varga József, Eperjesy Ferenc, Czene András, Kozma István, Újhelyi Pál.** A kép a sikerben is részes *Kozma István* archívumából került hozzánk, melyet nagy örömmel teszünk közzé. Bizonyára sokakban idéz fel szép emlékeket a múlt, egy-egy ilyen fotó láttán. Ha Önnek is van egy ilyen valamely tiszaberceli közösséget bemutató régi emléke, juttassa el hozzánk, hogy ezzel is gazdagabb legyen a Berczeli Napló és vele együtt olvasótáborja is.

